

Evankeliumin ilosanomaa gospelilla

Sain tämän kirjoituksen otsikon aiheesta jonkinlaisen ”herätyksen”, kun istuin menneenä syksynä naapuriseurakunnan kirkossa, kuuntelemassa kuvassa esiintyvää Gospel Gentleman -kolmikkoa Laaksonen, Löytty ja Simojoki. Miten paljon he ovatkaan vaikuttaneet seurakuntien nuorisotyöhön gospelmusiikkinsa kautta. Onpa gospelmessujen myötä kuten afrikkalainen gospelmessu tai Vielä mä toivon – Matkamiehen iltarukous, syntynyt aikanaan uusi tapa viettää messua.

Tuon konsertin aikana vaelsin itsekkin kirkon nuorisopäivillä, Maata näkyvillä festareilla, Törmälän leireillä, konfirmaatioissa, linja-auto matkoilla, Saapas-päivystyksissä. Heidän musiikkinsa on läsnä jokaisessa nuorisotyön työmuodossa. Muusikkojen esittämät laulut toivat mieleeni monia muistoja eleyistä ”nuori seurakunta” -hetkistä.

Gospelmusiikki on hieman erilainen tapa kertoa Evankeliumia ja se saakin yleensä nuorisotyössä positiivisen vastaanoton nuorelta kuulijakunnalta. Onhan sitä tarjolla melkein joka musiikkigenressä ja jos ei omantyylistä gospelia löydy, niin piankos nuoriso laittaa pystyyn oman gospelbändin. Näin on ainakin meidän seurakunnassa käynyt aikojen saatossa. Moni nuori löytääkin juuri gospelin välityksellä sen oman tapansa olla mukana seurakunnan toiminnassa ja tapansa kertoa Evankeliumia. Gospelmusiikissa kerrotaan paitsi Evankeliumin ilosanomaa myös elämän arkisista asioista ilosta, surusta, lähimmäisenrakkaudesta, luonnosta, Jumalan salaperäisyydestä, uskosta.

Kuten Simojoen laulussa Evankeliumi lauletaan: Pahuutensa tähden tänään vaikeroi maa. Koko luomakunta kaippaa Armahtajaa. Jeesus Kristus kuoli jotta eläisimme Meidän tehtävämme nyt on kertoa se:

Evankeliumi ilosanomamme on.

Evankeliumi murtaa vaikka kallion.

Taru Haaga

Nuorisotyön johtokunnan puheenjohtaja

